

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 66.752/1
van 20 december 2019

over

een ontwerp van besluit van de Regering van de Duitstalige
Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom
29. November 2018 zur Ausführung des Dekrets vom
23. April 2018 über die Familienleistungen’

Op 25 november 2019 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Minister van Gezondheid en Sociale Aangelegenheden, Ruimtelijke Ordening en Huisvesting van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Duitstalige Gemeenschap ‘zur Abänderung des Erlasses der Regierung vom 29. November 2018 zur Ausführung des Dekrets vom 23. April 2018 über die Familienleistungen’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 17 december 2019. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Wim GEURTS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Brecht STEEN, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 20 december 2019.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

STREKKING EN RECHTSGROND

2. Het recht op kinderbijslag ten laste van de Duitstalige Gemeenschap wordt geschorst wanneer het rechthebbende kind een winstgevende activiteit uitoefent die door de Duitstalige Gemeenschapsregering als zodanig wordt omschreven.¹ Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit beoogt enkele verduidelijkingen aan te brengen aan de bepalingen die vastleggen welke inkomsten al dan niet als inkomsten uit winstgevende activiteiten kunnen worden beschouwd en aanleiding geven tot een dergelijke schorsing.

Daartoe worden de artikelen 11, 12 en 13 van het besluit van de Duitstalige Gemeenschapsregering van 29 november 2018 ‘tot uitvoering van het decreet van 23 april 2018 betreffende de gezinsbijslagen’ gewijzigd (artikelen 1 tot 3 van het ontwerp). Tegelijk wordt in hetzelfde besluit ook een overgangsbepaling, artikel 46.1, ingevoegd die ertoe strekt om een bepaalde uitkering die in het kader van beroepsopleiding als overgangsmaatregel wordt ontvangen niet als een winstgevende activiteit te beschouwen (artikel 4 van het ontwerp).

Het ontwerpbesluit, met uitzondering van artikel 1, 1°, krijgt uitwerking met terugwerkende kracht tot 1 januari 2019 (artikel 5 van het ontwerp).

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in artikel 11, tweede lid, 1°, 2° en 4°, van het decreet van 23 april 2018 ‘betreffende de gezinsbijslagen’.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

4. In de ingevoegde overgangsbepaling is sprake van “*Leistungen*”, terwijl in de overgangsbepalingen waarnaar wordt verwezen (artikel 55 van het besluit van de Duitstalige Gemeenschapsregering van 13 december 2018 ‘betreffende beroepsopleidingen voor werkzoekenden’), sprake is van een “*Prämie*”, een “*Fahrtkosten- und Aufenthaltsentschädigung*” en “*diese Vorteile*”.

Gevraagd naar het gebruik van deze verschillende begrippen, antwoordt de gemachtigde:

¹ Artikel 11 van het decreet van 23 april 2018 ‘betreffende de gezinsbijslagen’ en de artikelen 11 tot 13 van het besluit van de Duitstalige Gemeenschapsregering van 29 november 2018 ‘tot uitvoering van het decreet van 23 april 2018 betreffende de gezinsbijslagen’.

“in der Tat werden in Artikel 55 des Erlasses vom 13. Dezember 2018 die Begriffe ‘Prämie’ und ‘Fahrtkosten- und Aufenthaltsentschädigung’ genutzt, für die anschließend der Sammelbegriff ‘Vorteile’ genutzt wird. Es sind diese Vorteile, die Artikel 4 des begutachteten Erlasses betrifft. Es sollte deshalb der Begriff ‘Vorteile’ statt ‘Leistungen’ genutzt werden”.

Het eenvormig maken van de terminologie verdient aanbeveling, zodat met het voorstel van de gemachtigde kan worden ingestemd.

Artikel 5

5. Artikel 5 van het ontwerp zondert terecht de bepalingen van artikel 1,1°, van het ontwerp uit van de terugwerkende kracht die aan de andere bepalingen wordt verleend.

De wijziging die artikel 1, 1°, van het ontwerp aanbrengt, heeft immers tot gevolg dat de periode waarin een activiteit niet als winstgevend wordt beschouwd, wordt beperkt in vergelijking met de huidige regeling. Zulk een wijziging kan in beginsel niet met terugwerkende kracht worden ingevoerd.

Indien de stellers de inwerkingtreding van artikel 1, 1°, van het ontwerp op 1 januari 2020 willen behouden, zullen ze, gelet op het tijdstip waarop de Raad van State werd verzocht advies uit te brengen over het ontwerp, erover moeten waken dat de ontworpen regeling tijdig bekend wordt gemaakt in het Belgisch Staatsblad, zodat het ontwerp minstens moet worden bekendgemaakt vooraleer een kind meer dan 175 uren kan hebben gepresteerd. Een bekendmaking op een later tijdstip zou tot gevolg kunnen hebben dat bepaalde verworven rechten met terugwerkende kracht worden aangetast, hetgeen niet aanvaardbaar zou zijn.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Wim GEURTS

Marnix VAN DAMME